



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθῆναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἑκαρ. φρ. 15 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἡ καταιγίς. — Φροῦ-Φροῦ. — "Εγεῖνα κ' ἐγὼ παιδί (ποίημα). — Ἀνακρέων. — Καραμέλες. — ΝΙΝΑ.

Η ΚΑΤΑΙΓΙΣ.

Πραγματικὴ καταιγίς ἐξέσπασεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ πολιτείαν.

Πρὸ πέντε περίπου μηνῶν, ἀφοῦ τὸ κόμμα τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἦλθεν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ζώων ἐκείνων, τὰ ὅποια τὸ φθινόπωρον μόνον τῶν ἀπονεκροῦνται, ἐναποθεκεύοντα ὅσῃ δύνανται πλείονα τροφὴν εἰς τὸν στόμαχόν των, ἵνα ἐξεγερθῶσι πάλιν κατεσκληρότα καὶ πειναλέα τὴν ἀνοιξιν, ἀνῆρχετο εἰς τὰ πράγματα ἄλλη πολιτικὴ ὁμάς, ἥτις εἰς τὴν ἀκαταστασίαν τῶν πρῶν κυβερνητῶν μας ἐπηγγέλλετο νὰ φέρῃ κατάστασιν ὁμαλήν, εἰς τὴν σπατάλην ἐκείνων οἰκονομίας, ἀντὶ τῆς συγχύσεως τάξιν, ἀντὶ τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ τόπου ὑπὸ ἀνοικείου τῇ Ἑλλάδι στρατιωτικοῦ συστήματος φειδῶ τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων καὶ ἀντὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἥτις εἶχε καταντήσῃ προσωπικὴ ἀγχαρεία, τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἐπηγγέλλετο καὶ τὴν **κατάργησιν τῆς δεκάτης**, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπραγματοποίησε διὰ ταχύτητος ἥτις παρέσυρεν ὡς γελοῖα πτίλα τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐγκώμια ἐνὸς πρῶν ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοὺς δισταγμοὺς ἄλλων πολιτευομένων.

Τὴν ἐπαγγελίαν ἐκείνην τὴν ἡσθάνθη ὅλος ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὡς αἰσθανόμεθα ἡδονὴν μέχρι μυελοῦ τῶν ὀστέων καὶ ἡκούσθησαν γεωργοὶ λέγοντες :

— Τώρα ἀπηλλάγημεν τοῦ Μπραῖμη.

Ὁ Μπραῖμης ἦτο ἡ ἀτιμία τῆς δεκάτης.

Ἡ ἀτιμία τῆς δεκάτης ἦτο ὁ πελάτης τοῦ κ. Παππαμυχαλοπούλου.

Πλὴν τῆς δεκάτης, εἰς τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ προγράμματος αὐτοῦ τὸ νέον ὑπουργεῖον ὁμοίως κατὰ πάντα

ἡμπερὶ ἄριον θεάτρου, ὅστις ἀναγγεῖλας διὰ τῶν προγραμμάτων ὅτι θὰ παρασταθῇ ὁ *Φιλάργγρος* τοῦ Μολιέρου, ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἵνα ζητήσῃ παρὰ τοῦ δημοσίου συγγνώμην, διότι, ἀσθενήσαντος τοῦ κωμικοῦ τῆς Ἑταιρίας, ἀναγκάζεται νὰ παραστήσῃ τὸν *Μανιώδη*.

Ὡς πρὸς τὰς οἰκονομίας : Ἀπερρόφησεν ὡς ζωμὸν μετὰ νύκτα λευκὴν ἢ κραιπλὴς τὰ περισσεύματα τοῦ θανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, ῥοκανίζει ὡς κύων *μπουλδόγκ* χυμώδη τῶν 15 ἑκατομμυρίων ὁστὰ καὶ κροταλίζει ἀπὸ τοῦδε τὴν γλῶσσάν του νὰ βοφήσῃ ὡς καμπανίτην τὸ Μέγα Δάνειον, διὰπραγματεύεται νῦν ἐν Παρισίοις ὁ κ. Σγούτας, δι' ὃν ὁ κ. Φιλήμων, φίλος τῆς ἀμοιβαιότητος, περιάγει δίσκον, ἐπαιτῶν δι' αὐτὸν ψυχία εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν ὁμαλήν κατάστασιν : Ἐὰν τὸ παλαιὸν ὑπουργεῖον ὁμοίωζεν οἰκοκύρην ὅστις ξεβιδώνει τὰς κλῖνας του, καὶ ἐτοιμάζεται νὰ μετακομίσῃ ἐκ τῆς οἰκίας ἐν ᾗ κατῴκει, τὸ νέον ὑπουργεῖον εἶναι ἄλλος οἰκοκύρης ὅστις μετεκόμισεν ἐκ τῆς παλαιᾶς οἰκίας εἰς νέαν χωρὶς ἀκόμῃ ἀποκατασταθῇ, ἐν μέσῳ σωρῶ τῶν ἀρρυθμίστων ἀποσκευῶν του ὁμοίος πρὸς ἑταιρίαν ἱπποδρομίου ἥτις ἐτοιμάζεται νὰ στήσῃ τὴν σκηνὴν τῆς καὶ βλέπει τις τὰ πάντα ἀναμίζ, ἱππους, ἱπποδαστάς, ὄρχηστρίδας, ὄνους, μπουφόνους.

Ὡς πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως πιστεύομεν ὅτι μέχρι τῶν ὧτων τῶν κ. κ. ὑπουργῶν θὰ ἐφθασαν αἱ ἀγρία φωναὶ τῶν ταγμάτων : Μετακόμισις, ἀπόπατοι, περιορισμός, σηκώστε τὰ στρίποδα, θεωρία, γυμνάσια, γρήγορα, γρήγορα, μὴ κοιμᾶσθε.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἐὰν ἡ ἀνθρωποφαγία αὕτη ἐξακολουθήσῃ, δὲν θὰ ὑπάρχῃ μετὰ ἑξ μηνῶν Ἑλλήν ὅστις νὰ μὴ δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι ἐὰν δὲν ἔσταξεν ὑπὲρ πατρίδος ἡ μύτη του, ἀλλ' ὑπὲρ πατρίδος ἡ μύτη του ὠργίασε καθαρίζουσ' ἀποπάτους.

Βίς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀληθείας εἶναι προσκεκολλημένη ὡς οὐρὰ ἐξηγριωμένης γαλῆς ἡ ἄλλη ἀλήθεια: ἡδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως τὸ ὑπουργεῖον;

Τὸ ὑπουργεῖον ἦλθε βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλ' ἔβαλε μάχαιραν. Ἦθελεν ἡ ἡναγκάσθῃ εἰς τοῦτο ;

Εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς ἀποκρίνεται διὰ τῶν κλαυθμη-
σισμῶν του το ἑλληνικὸν ζήτημα.

Διὰ νὰ ἐννοήσητε τί ἦτο τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα εἰς χεῖρα
τῶν κ. κ. Κουμουνδούρου καὶ Δεληγιάννη, πρέπει νὰ ἐνθυ-
μηθῇτε τὸ κωμικὸν ἐκεῖνο ἐπεισόδιον τοῦ Ναξίου, ὅστις κλέ-
ψας χοιρίδιον συγγενοῦς του καὶ ἀκούσας ὅτι ἔρχεται πρὸς
ἀναζήτησίν του σφάζει τὸ χοιρίδιον καὶ τὸ ἐναποθέτει, ὡς
βρέφος ἐντὸς κούνιας, ὅταν δὲ ἦλθεν ὁ τρυφερὸς συγγενὴς
τοῦ λέγει :

— Κούνα, σὲ παρακαλῶ, λιγάνι τὸ παιδί κ' ἐγὼ πά-
νὰ κυττάζω σ' τῆς γειτονιαῖς μήπως κ' εὕρω τὸ γουρουνάκι
σου.

Εἰς τὸ λίκνον, τὸ ὁποῖον ἀνεκίνουν ὡς Ἄνδριαι νταγτάδες
οἱ κ. κ. Κουμουνδούρος καὶ Δεληγιάννης, ὁ Βηκονσφίλδ ἀ-
φαιρέσας τὸ βρέφος παρεισήγαγε χοιρίδιον.

Ἐπρεπε νὰ ἐπέλθῃ ἡ νίκη τῶν φιλελευθέρων τῆς Ἀγ-
γλίας, ἢν αὐτοὶ οἱ φιλελεύθεροι δὲν προσεδόκων, διὰ νὰ
ἀκουσθοῦν ἄνθρωπινα κλαυθμηρίσματα τοῦ βρέφους ἑλλη-
νικοῦ ζητήματος.

Καὶ ὅταν ἐπετρέπετο εἰς τὰς τάξεις τῶν φιλελευθέρων
πρὸ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἡ περὶ
αὐτοῦ βεβαιότης, δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὑπουρ-
γεῖον νὰ μὴ προῖδῃ τὴν τροπὴν αὐτὴν, ἥτις τὸ ἡνάγκασε
ἀπὸ ὑπουργεῖον μεταρρυθμίσεων νὰ ἀποβῇ ὑπουργεῖον σι-
θῆρου ;

*Ἡ ἡ ἐπιδίωξις τῆς λύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος σύμ-
φωνα πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν καὶ σύμφωνα πρὸς
τὰς δυνάμεις τοῦ Βασιλείου ἦτο ἀποκλειστικὸν προνόμιον
ἐνὸς ὀρισμένου κόμματος καὶ ὅχι καθήκον πάσης ἑλληνικῆς
κυβερνήσεως ;

*Ἡ ὁ κύριος Τρικούπης ἐπρεπε πράγματι νὰ μεταβληθῇ
εἰς βούν καὶ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἐπικαθήσασαν ἐπ' αὐτοῦ ἐλ-

ληνικὴν τύχην ; *Εἰ τί νὰ γίνῃ, κύριε Δεληγιάννη, αὐτὰ
ἔχουν αἱ γυναῖκες. Εὐνοοῦν τοὺς νεωτέρους καὶ τοὺς εὐρω-
πιοτέρους. Καὶ ἐκείνους κυρίως οἵτινες δὲν διαφιλονεικοῦν
τὰ δικαιώματά των.

Πῶς φέρεται τώρα τὸ ὑπουργεῖον ὡς Διευθυντήριον
τῆς καταιγίδος ; Λέγομεν : μετριώτατα. Ἀλλὰ πῶς
θα ἐφέρετο τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου—Δεληγιάννη ;
Δὲν εἶναι αὐτοὶ οἱ ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς ἀποδείξαντες ἀπὸ
τοῦ 1876 καταπληκτικὴν σύγχυσιν διανοίας ; Δὲν εἶναι αὐ-
τοὶ οἱ χύσαντες εἰς τὸ στήθος τοῦ ἔθνους τὴν ἀπογοήτευ-
σιν κατὰ κάδδους διὰ τὴν ἐχθρικὴν πρὸς τὴν ἐφεδρείαν συμ-
περιφορὰν, διὰ τὴν ἀποβουσιβοζούκωσιν τοῦ ἀξιολόγου περὶ
ἐφεδρείας νόμου τοῦ μακαρίτου Δεληγεώργη ; Δὲν εἶναι
αὐτοὶ οἵτινες εἰσήγαγον τὸ σωματεμπόριον εἰς τὴν μεταβα-
τικὴν ἐθνοφυλακὴν, ἀνομολογήσαντος τοῦτο αὐτοῦ τοῦ κ.
Κουμουνδούρου ἀπὸ τοῦ βήματος ; Δὲν εἶναι τὸ κατ' ἐξο-
χὴν κόμμα ὅπερ μεταβάλλει ἐρχόμενον εἰς τὰ πράγματα
τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ κράτους εἰς λημέρι ; Δὲν εἶνε αὐτοὶ οἱ ἐ-
ξαπλώσαντες τὰς ἀκτῖνας τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἕως εἰς τὰ
ἐκλυτα στήθη ἐταιρῶν καὶ διατηρουμένων ; Δὲν εἶναι αὐ-
τοὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ὁποίων 800 φόνοι ἐγένοντο ἐντὸς
ἔτους ἐν Μεσσηνίᾳ ; Δὲν εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀδεξιώτεροι ἀνα-
ρρανέντες διπλωμάται ; Δὲν ἀπεξενώθημεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν
των πᾶσαν εὐρωπαϊκὴν φιλίαν ; Δὲν διεγράψε τῶν δικαίων
μας ὁ πολὺς των Βαδισκὴν τὰ Ἰωάννη καὶ τὸ Μέτσοβον ;

Καὶ δὲν ἀνταλλάσσετε ὅλας αὐτὰς τὰς θετικὰς ζη-
μίας τοῦ κόμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν τύπον διὰ τῆς με-
τριωτάτης πολιτείας τῶν νῦν κυβερνώντων ;

Διὰ τί ἔχομεν μετριωτάτην πολιτείαν τῶν ὑπουργῶν μας ;

Α'. | ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 14

N I N A

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

IV.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

*Ὁ Ἰάκωβος ἔφθασε πρῶτος, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος κατῆλθεν
εἰς Σαῖν-Μανδαὶ καὶ ἐκεῖθεν μόλις τὴν νύκτα ἤρχισε νὰ ἀνα-
βαίῃ εἰς Βαῖνσαῖν. Ὁ Ἰάκωβος ὡς μαινόμενος, ἀφοῦ μάτην
περιέμενεν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν ἀμαξῶν τοῦ ἵπποσιδηρο-
δρόμου πρὸ τοῦ κήπου τοῦ Βαῖνσαῖν, ἔπειτα ἀπελπισθεὶς
περιήρχετο τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ καπηλεῖα ἀναζητῶν τὸν ἄν-
θρωπὸν του. Ἦτο σκιά καὶ ἐξηφανίσθη. Ἐκεῖνος διῆλθεν
ὡς ὄνειρον συγκεχυμένον. Καὶ ὁμοῦς ὁ Ἰάκωβος τὸν ἀνε-

γνώρισεν. Ἦτο αὐτός, ὁ ἄνθρωπος τῆς Σαῖντ-Ἀδρέας, ὅστις
ἐγένετο αἰτία νὰ χάσῃ τὴν ἀμαξοστοιχίαν ! . .

Μάτην περιεπόλει καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν περὶ τὸν κήπον
καὶ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ τῶν Παρισίων καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς
Λευκῆς Κυρίας. Ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο ἀφαντος. Ὀπτικὴ
ἀπάτη ; Ὅχι ὁ Ἰάκωβος δὲν ἠπατάτο. Περὶ τὸ ἐσπέρας
φωναὶ ἀσυνήθεις καὶ ταραχὴ συνήθρισαν τοὺς κατοίκους
τοῦ Βαῖνσαῖν. Ὁ Ἰάκωβος εἶχε συναντήσῃ πάλιν τὸν ἄν-
θρωπὸν του, ὅστις διωκόμενος ἐκρύβη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ
Κόμητος τοῦ Σαῖν-Μώρ. Ὁ Ἰάκωβος τὸν εἶδε καλῶς ἦτο
αὐτός καὶ ἐκρύβη ἐκεῖ καὶ ὑπέθεσε δικαίως ὅτι ἦτο ὑπρέ-
της τοῦ Ἀμεδαίου. Ἀλλ' οἱ πέριξ αὐτοῦ συναθροισθέντες
τὸν εἰρωνεύοντο καὶ ἔλεγον κρυφά.

— Εἶναι ὑπρέτης τοῦ κ. Δωρναί. Ἐκόλλησεν ἀπὸ τὸν
κύριόν του. Ἐκεῖνος νομίζει καθ' ἡμέραν ὅτι συναντᾷ τοῦς
δολοφόνους του καὶ οὗτος τὸν ἄνθρωπὸν του !

V.—ΣΙΜΩΝ ΤΡΙΒΟΥΛΛΙΑΚ.

Ἦτο ἀκριβῶς μεσημβρία. Ὁ γέγων θυρωρὸς τοῦ Κόμ-
τος τοῦ Σαῖν-Μώρ, εἶχεν ἐνδύθῃ ἤδη τὴν νέαν του στολὴν
καὶ ἦτο πάλιν εἰς τὴν δόξαν του. Ἡμέραν καὶ νύκτα εὐ-
ρίσκετο εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀγρυπνῶν Κεάβερος. Αὐστηρὸς
ἐξελεγκτὴς τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐχόρδιζε τὰς

Διότι ὑπὲρ τῆς μετριότητος αὐτῆς εἰργάσθησαν βασιλεία, βουλὴ καὶ λαὸς ἐπὶ πεντηκονταστίαν ἤδη.

Διότι ἐντὸς πέντε μηνῶν δὲν ἐκρίζονται συνθήκαι, δὲν καταστρέφονται ἐπιρροαί, δὲν ἐκμηδενίζεται ἐργασία πεντηκονταστῆς σκοπὸν ἔχουσα ὅπως ἐν αὐτοῖς τοῖς μεταβατικοῖς διὰ τὸν τόπον μας καιροῖς εὑρεθῇ ἡ Ἑλλάς ἔρμος μέσων, πόρων, ἀνατροφῆς καὶ νοῦ.

Ἄλλ' ἐνόσφ συρίζουν εἰς τὰς ἀκοάς μας τὸ δομοκὸν μέδλα τὰ αἵσχη του, αἱ πρὸ τῶν πρέσβων γονυπεσίαι τοῦ Δεληγιάννη μὲ δλα τὰ ψεύδη του, ἡ ὑπὸ Κουμουνδούρου καὶ Γρίβα καπήλευσις τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ πρώτου μετασχημάτισις τοῦ δημοσίου Ταμείου εἰς τεκὲν ἐνθα σιτίζονται οἱ ἀργοί, θὰ εὐχόμεθα ὡς Ἕλληνες, ἐὰν δὲν εἶναι πεπρωμένον νὰ ἀπαλλαγώμεν διὰ παντὸς τοῦ κινδύνου αὐτοῦ, νὰ παραδοθώμεν τοῦλάχιστον ὅσον τὸ δυνατόν ἀργότερον καὶ εἰς καλλιτέραν ὑγιεινὴν κατάστασιν εἰς χεῖρας τοῦ ἀλλοκότου αὐτοῦ ἱατροῦ Κουμουνδούρου, ὅστις ἐσυνείσθε νὰ τρέφεται ἐκ τῆς νόσου τῶν πελατῶν του. Ἀμήν.

Καλιδάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἡ «Παλιγγενεσία» ἰδιοποιεῖται χάριν ἄλλης συναδέλφου τὴν τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ γενναίου ρουσφετίου ὅπερ, πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἔλαβεν ὁ νῦν μετοχικός γενόμενος διευθυντὴς τοῦ «Τηλεγράφου».

Τὸ ρουσφέτιον ἐκεῖνο ἀνεκαλύψαμεν ἡμεῖς πρῶτοι, ἄλλην τότε ἐκδίδοντες σατυρικὴν ἐφημερίδα· ἔχομεν ἀδυναμίαν εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην δάφνην μας καὶ παρακαλοῦμεν τὴν «Παλιγγενεσίαν» μετ' ὀλιγωτέρας γενναιοῦτος νὰ διαθέτῃ τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν.

φιλοφρονήσεις του καὶ ἐκανόνιζε τὰς ὑποκλίσεις του ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ εἰσερχομένου. Παρηκολούθει δὲ διὰ τοῦ βλέμματός καὶ ἐπέβλεπε πάντα χωρικὸν ἢ ὑπηρετήν. Ἐκπληρῶν τὰ ὑψηλά του ταῦτα καθήκοντα δὲν ἐλησμονεῖ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ προσκαλῇ τὴν ἀρχόντισσά του νὰ τῷ κιρνᾷ ἐν ποτήριον οἴνου τῆς Βουργονδίας, τὸ ὅποιον πλέον δὲν ἔπινεν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀποθανόντος, ἀλλ' εἰς ὑγείαν τοῦ ζῶντος καὶ ἤδη κυρίου του, Κόμητος τοῦ Σαῖν-Μώρ.

Ἦτο ἀκριβῶς μεσημβρία, ὅτε ἄνθρωπός τις παρουσιάσθη εἰς τὴν θύραν τῆς αὐλῆς ζητῶν τὸν Κόμητα. Εἶχε μορφήν παράδοξον καὶ ἔτι παραδοξοτέραν φωνὴν, βραγχινὴν, ἥτις ὁμοίαζε πρὸς τὸν συγκεχυμένον κρότον τοῦ ὕδατος τοῦ παταμοῦ, ὅπου οὗτος διέρχεται ὑπὸ σπήλαια καὶ καμάρας ἀντηχούσας. Τὸ βλέμμα του, ὅσον καὶ ἂν ἤθελε νὰ προσποιηθῇ ἱλαρότητα προσώπου, ἦτο ἄγριον. Ὁ θυρωρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ τῷ κλείσῃ τὴν θύραν ἤρχισεν ὅμως νὰ τὸν ὑποπτεύεται καὶ προσεκάλεσε τοὺς ἄλλους ὑπηρετάς οὐχὶ τὸσον διὰ νὰ περιποιηθῇ τὸν εἰσελθόντα, ὅσον διὰ νὰ τοῖς κάμῃ νεῦμα νὰ προσέχωσιν εἰς αὐτόν.

Οἱ ὑπηρεταὶ ἠθέλησαν νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν, ἀλλ' οὗτος δι' ἐνὸς ἀγρίου βλέμματός τοῖς ἔδωκε νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ἠθελον ἐπιχειρήσει νὰ τῷ κλείσωσι τὴν θύραν δὲν θὰ ἔμενον πολὺ εὐχαριστημένοι. Ἡ ἀγριότης του

Οἱ Ῥουμοῦνοι διὰ Β. διατάγματος ἐζήτησαν νὰ ἀνακηρύξουν ὁμοθετεῖς τῶν ὅλων τοὺς Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας. Ἄνευ Β. διατάγματος τολμῶμεν νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ὅλοι οἱ Ῥουμοῦνοι εἶναι Ῥουμοῦλοι.

Παρατηρήσατε; Πρῶτον διάφορον πάντοτε ὁ Αἰὼν δηλοποιεῖ ἀσημαντὸν τινα εἶδησιν περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Βασιλέως.

Ὁ ἄνθρωπος συνειθίζει πρῶτον τὰ hors d'œuvres διὰ νὰ φθάσῃ ἔπειτα εἰς τὰς entrées.

Αἱ Νέαι Ἰδέαι γράφουν μετὰ τινος εὐχαριστήσεως ὅτι ὁ ἰδελφὸς τοῦ ὑπουργοφάγου Χασσάν εὐρίσκεται εἰς Ἀθήνας.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ Χασσάνηδες φονεύουν δύο ὑπουργούς διὰ μιᾶς καὶ ἔπειτα ἀπαγχονίζονται, τότε δὲν φθάνει ἓνας καὶ μόνος Χασσάν δυστυχῶς διὰ νὰ κενωθῇ θέσις διὰ τὸν κ. Οἰκονόμου.

Ἡ Εὐρώπη θέλει νὰ βιάσῃ τὴν Τουρκίαν εἰς τὰ δύο ζήτήματα, τὸ μαυροβουνιωτικὸν καὶ τὸ ἑλληνικόν.

Ἀλλ' ἂν ἑτέρου δὲν θέλει καὶ νὰ τῆς τσακίσῃ τὰ πλευρά, φοβούμενη μήπως τὸ κατάγμα αὐτὸ τῆς κυρᾶς Τουρκίας ἐναλλάξῃ νὰ τὸ θεραπεύσῃ κατ' ἴδιον τρόπον ἡ δόκτωρ Ῥωσία.

Ὅμοιάζει λοιπὸν ἐρωμένον ὅστις ἔρχεται πολλάκις εἰς θέσιν νὰ κακώσῃ τὴν ἐρωμένην του, ἀλλὰ συλλογιζόμενος ὅτι τὸ μεταξωτόν της δέρμα τοῦ χρειάζεται, ἀφοπλίζεται.

Εἴμεθα οἱ ταλαίπωροι Ἕλληνες θύματα ἔρωτος διπλοῦ, μὴ τιμωρουμένου δυστυχῶς ὡς ἡ διγαμία ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου.

εἶχεν ἀληθῶς τὸ ἐπιδόλλον καὶ ὁ φόβος ἐπέβαλε καταναγκαστικὸν τινα σεβασμόν. Οὕτω εἰς ἐν βλέμμα του αἱ πάροδοι ὅλοι τῷ ἦσαν ἀνοικταὶ καὶ ὡς ἐξ ἐφόδου ἄνευ πολιορκίας, ἄνευ ὑπονόμων, ἄνευ στρατιωτῶν καὶ κρότων πυροβόλων, ἦτο κύριος τῶν μεγάρων τοῦ Κόμητος.

Εἰσῆλθε μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψωμένην, μὲ βῆμα στρατιωτικὸν καὶ τὸν πλατύν του πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἔφθασε μέχρι τῆς αἰθούσης ὅπου ἐκάθησεν ἐπὶ τινος ἔδρας παρὰ τὴν στρογγύλην τράπεζαν. Εἰς τὴν αἴθουσαν δὲν ὑπῆρχε κανεὶς. Ὁ ἄνθρωπος ἐσήμανε τὸν κωδωνίσκον. Ἄντι ὑπῆρτου παρουσιάσθη ἐκεῖνος, τὸν ὅποιον ἐζήτηι, δηλαδὴ ὁ Ἀμδαῖος.

— Ἀ! ἐπὶ τέλους σὲ εὐρίσκω—ἀνεφώνησε—καὶ σὲ εὐρίσκω εἰς παλάτια ὥρατα. Αὐτὸ δὲν με δυσχεστεῖ διόλου. Ὁ Κόμης ὠχρίασεν. Ὁ ἄνθρωπος ἐξηκολούθησε.

— Βεβαίως δὲν ἀνέμενες τὴν ἐπίσκεψίν μου.

Ἀλλὰ Κύριε...—διέκοψεν ὁ Κόμης, τεταραγμένος ὅμως καὶ ὠχρὸς πάντοτε—ποῖος εἶσθε; τί θέλετε; Καὶ πρὸ πάντων τίς σας ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ μοι λαλήτε μὲ τὸ σὺ;

Ὁ ἄνθρωπος ἔρριπεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἄγριόν του βλέμμα· ἔπειτα σαρκαστικὸν μειδίαμα διέσπασε τὰ χεῖλη του.

— Ἐλα! Οὔτε ἓνα καλῶς ἤλθες λοιπόν! Οὔτε νά μου